

має володіти професійної мобільністю, тобто швидко підлаштовуватись під мінливі обставини сучасного світу, а саме змін в форматах освітнього процесу, зокрема вміти користуватись тими гаджетами, що дають можливість сучасним студентам отримувати знання та бути долученими до освітнього процесу не зважаючи на певні обставини. Мається на увазі те, що деякі студенти можуть обирати онлайн-навчання, а викладач у свою чергу повинен забезпечити максимальну якість такого навчання.

На нашу думку, педагог – це перш за все особистість, яка тягнє до змін та готова завжди рухатися вперед, відповідати як особистісно, так і професійно новим тенденціям в освіті та науці, незалежно від того, яке покоління чекає на нас у майбутньому.

Список використаних джерел

1. Матвійчук О. Теорія поколінь: чому ми різні та як порозумітися одне з одним. URL: <https://d-grand.com/inforaciiny-portal/teoriia-pokolin-chomu-mi-rizni-ta-ia-k-porozumitisia-odne-z-odnim>
2. Регент Ю. Прибульці з майбутнього = покоління Z. Як з ними порозумітися? URL: <https://nus.org.ua/view/prybultsi-z-majbutnogo-pokolinnya-z-yak-z-nymy-porozumitysia/>

Р.М. Ключник

*кандидат політичних наук,
доцент кафедри глобальної економіки,
Університету імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро*

ЛІНГВОДИДАКТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗМІ: НАУКОВІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

Вивчення іноземної мови сьогодні – це об'єктивна необхідність для людини, яка планує розвиватися в будь-якій сфері. О. Тарнопольський підкреслює, що оволодіння іншомовною мовленнєвою комунікацією буде найефективнішим лише тоді, коли вона виступає у своїй природній ролі – як засіб, завдяки якому здійснюються інші види діяльності. Використання мови як засобу екстралінгвістичної діяльності, коли сама мова може засвоюватися лише як побічний продукт цієї діяльності, вмикає механізми мимовільного запам'ятовування і навіть імпринтингу, що, як добре

відомо, значно полегшує засвоєння мовного матеріалу [8, с. 27]. Психологічні особливості вивчення іноземної мови досліджує С. Ремізова, яка підкреслює необхідність формування іншомовної свідомості, що пов'язано, зокрема, з культурним релятивізмом, більш розвиненими когнітивними та металінгвістичними здібностями, кращою пам'яттю [5, с. 172].

Н. Оружлу при роботі з медіатекстом пропонує відповісти на чотири питання [13, с. 27]:

1. Як текст було розроблено, побудовано, і чому саме так? Як інакше можна було побудувати той самий текст?

2. Яким чином продукують тексти такого роду і яким чином вони можуть бути інтерпретовані та використані?

3. Що свідчить даний текст про характер медійного дискурсу?

4. Частиною яких ширших соціально-культурних процесів є цей текст; якими є соціальні умови та ефект від цього тексту?

Особливості використання газет та журналів при вивченні англійської мови як іноземної або як другої мови відзначає П. Рао. Він підкреслює, що підручники оновлюються через декілька років, у той час газети та журнали – набагато частіше, тому вони презентують найновішу інформацію. Крім того, вони ретранслюють культуру країни, мова якої вивчається, а також своєчасно віддзеркалюють зміни, що відбуваються в англійській мові [14, с. 169]. С. Арапова пропонує студентам, які вивчають іноземну мову за допомогою медійних технологій, засвоїти слова, що використовуються для опису інтерфейсу та структури сайту. Серед них – іменники *search engine, link, homepage, layout, tab, section, hyperlink*, а також дієслова *surf the Internet/Net, visit a website, go to www, work online, enter a password, log in/on/off, click, scroll up/down, download files, browse, find* [1, с. 78]

А. Байдаві говорить про три фактори, яким слід приділити увагу перед тим, як обирати медіатекст (передусім друкований) для опрацювання:

1. Практичність. Щоб забезпечити лінгводидактичний потенціал медійного тексту, треба врахувати складності його придбання або доступу до нього.

2. Характеристики студентів. Оскільки всі студенти мають різний характер, здібності (у тому числі когнітивні), це слід враховувати при доборі матеріалу.

3. Завдання. Вони не мають бути нудними і повинні викликати інтерес [12, с. 59].

С. Масалова зазначає, що використання відеоматеріалів уможливило поєднання різних видів комунікативної діяльності: аудіювання, говоріння, читання та письма [4, с. 47]. Стратегії аудіювання, що використовуються студентами під час роботи з автентичними текстами, досліджує Т. Фінаєва [11]. О. Торбик наголошує на важливості використання критичного аудіювання [9]. Через обмеженість часу не слід зупинятися на аналізі незнайомого слова, щоб не пропустити подальший аудіоматеріал [7, с. 145–146]. Серед факторів, що ускладнюють сприйняття на слух, можна виокремити фактори особистостей мовця та слухача, особливості тексту та наявності або відсутності візуальної підтримки [3, с. 140–141].

Особливості використання Інтернет-технологій, зокрема, позааудиторного інтернет-пошуку, досліджують О. Тарнопольський та Г. Пальм. Доцільно вводити певні обмеження стосовно того, як часто відповідні завдання надаються студентам, щоб врахувати їх реальні можливості. В існуючих умовах, мабуть, недоцільно давати домашні (позааудиторні) завдання на Інтернет-пошук частіше ніж один раз на один-два тижні [9, с. 65–66]. Л. Саакян говорить про поєднання мовних і медійних засобів у сучасних текстах, що посилює загальний ефект взаємодії. Тексти нових медіа постають перед аудиторією в медіапотоці та можуть бути доповнені коментарями, ілюстративним оформленням тощо [6, с. 95].

С. Вавіліна розробила підсистему вправ для формування медіаграмотності, яка включає три групи вправ, зокрема: для формування вмінь критичного мислення, для розвитку вмінь аналізу медіаінформації та для контролю за сформованістю вмінь аналізу ЗМІ. Критеріями оцінювання рівня медіаграмотності вона визначила: 1) медіаобізнаність; 2) адекватність визначення авторської позиції творця медіатексту; 3) ступінь ідентифікації технік створення медіатексту [2, с. 85, 90].

Таким чином, сучасна наука приділяє значну увагу використанню медійних матеріалів у навчанні іноземних мов. На нашу думку, ці матеріали слід використовувати як для мотивації студентів, так і для поповнення словникового запасу та розвитку загальної медіаграмотності.

Список використаних джерел

1. Арапова С.А. Формирования академических умений чтения аутентичных электронных текстов при обучении иностранному языку студентов неязыковых специальностей. *Вестник Пермского государственного гуманитарно-педагогического университета. Сер.: Психологические и педагогические науки*. Вып. 2, Ч. 2. С. 76–83.
2. Вавіліна С.Г. Формування медіаграмотності в процесі навчання майбутніх журналістів англійської мови професійного спрямування. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2015. Вип. 40. С. 83–91.
3. Ключник Р.М., Опалева О.И. Использование рекламных материалов в процессе обучения иностранному языку. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля. Сер.: Педагогіка і психологія. Педагогічні науки*. 2019. Вип. 1 (17). С. 138–146.
4. Масалова С.В. Использование аутентичных видеоматериалов при обучении иностранному языку. *Молодой учёный*. 2015. № 15 (95). С. 46–48.
5. Ремизова С.В. Психологические особенности изучения иностранного языка и формирования иноязычного сознания. *Известия Уральского государственного университета. Сер.: Проблемы образования, науки и культуры*. 2010. № 1 (71). С. 165–174.
6. Саакян Л.Н. Новые медиа: язык СМИ и социальных сетей. *Русский язык за рубежом*. 2016. № 4. С. 93–99.
7. Тарнопольський О.Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти: навч. посіб. Д.: Вид-во ДУЕП 2005. 248 с.
8. Тарнопольський О.Б. Навчання через зміст, змістовно-мовна інтеграція та іншомовне занурення у викладанні іноземних мов для професійних цілей у немовних вишах. *Іноземні мови*. 2011. № 3. С. 23–27.
9. Тарнопольський О.Б., Пальм Г.А. Організаційні аспекти впровадження інтернет-технологій у процес підготовки майбутніх психологів у вищих навчальних закладах. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2012. № 20 (255). С. 63–72.
10. Торбик Е.М. К вопросу об эффективности критического аудирования на занятиях иностранного языка в высшей школе.

Вестник Шадринского государственного педагогического университета. 2017. Вып. 3. С. 104–107.

11. Финаева Т.Ф. Анализ стратегий аудирования, используемых студентами 1-го курса факультета лингвистики. *Вестник ВГУ. Сер.: Лингвистика и межкультурная коммуникация*. 2017. № 2. С. 164–167.

12. Baidawi A. Using visual media in teaching speaking. *OKARA Journal of Languages and Literature*. Vol. 1, Tahun 1, Mei 2016. pp. 54–65.

13. Oroujlou N. The importance of media in foreign language learning. *Procedia. Social and Behavioural Studies*. 2012. Vol. 51. pp. 24–28.

14. Rao P.S. The role of newspapers and magazines to teach English in the ESL/EFL classrooms in the digital era: a comprehensive study. *Journal of English Language and Literature*. 2019. Vol. 6. Issue 2. pp. 165–173.

С.Л. Коваленко

*викладач соціально-педагогічних дисциплін,
Комунальний заклад Сумської обласної ради
«Лебединський педагогічний фаховий коледж
імені А.С. Макаренка»*

ПРИТЧА-ТЕРАПІЯ У РОБОТІ З КЛІЄНТОМ

Притча – це одночасно мудрість і шлях до мудрості.

Це – слово, вчинок, життя і мистецтво

А. Княжицький

Притча з давніх часів привертала увагу людей. Невеликі історії, що несли мудрість, передавалися від покоління до покоління. Зберігаючи дохідливість викладу, притчі пропонували людині задуматися про дійсний сенс життя.

Цей жанр виник у народів різних країн від природних потреб їх конкретної історичної життя, від загального прагнення людей до морального вдосконалення, підтримання історично сформованих норм поведінки в суспільстві, на основі вікових спостережень найбільш характерних явищ життя [3].

Багато притч можна кваліфікувати як метафори життя; вони не тільки приносять слухачам задоволення і дозволяють тренувати уяву, пам'ять, але й допомагають справитись із найбільш складними аспектами їхнього життя, пропонуючи